

Kako daleč od Šarca je Venezuela

“Ob tem bi koalicijske poslance spomnil, morda se je, ne vem sicer kako, pozabilo, ampak čez uro in pol se nam začne seja DZ, na kateri bo glasovanje o mandatarju. Začnite malo preštovati glasove.”

S tem stavkom je **Miha Kordiš** (Levica) lani ustavil potrditev mednarodnega sporazuma o nakupu 48 oklepnih vojaških vozil Boxer za 306 milijonov evrov. Slabo opremljena vojska nas potiska med povsem neresne države v Natu. Stavek pojasni tudi nezaupnico zunanjemu ministru **Miru Cerarju** (SMC) v tem tednu, ki mu je vlada gladko zavrnila predlog, da bi v Venezueli priznali **Juana Guaidója** za začasnega predsednika in podprli razpis predsedniških volitev proti **Nicolásu Maduru**. Odločilna, da je Cerar doživel hladno prho pa ni bila le Levica, ki jo premier **Marjan Šarec** (LMŠ) te dni potrebuje, da skozi parlament spravi rebalans državnega proračuna, za katerega govori, da je že sprejet. Pa še ni. Vsaj tako pomembna je SD.

Policisti ob idiotih iz Levice

Razmerje vladajočih z **Luko Mesecem** pri Venezueli ni popolno je pokazal lanski dogodek, ko je **Zmago Jelinčič** (SNS) o Levici dejal, da so idioti za v Venezuelo, zaradi česar so ga policisti takoj nameravali zaslišati. A so si, ko je začelo javno odmevati, nenadoma premislili. V vladi, ali pa vsaj na vrhu policije, so ugotovili, da njihova vloga le ni uslužno preganjati in zapirati kritike Luke Meseca.

Levica ni res velik igralec koalicije Marjana Šarca, se pa učinkovito postavlja v ospredje z radikalnostjo, ko poskuša državo neprikrito izločiti iz zahodnega zavezništva Nato in skupnosti najbolj razvitih držav, ki so zanje osovraženi kapitalizem. Eno njihovih gesel je, da zahtevajo manj za vojsko in več za znanost in kulturo. Vmes malo vpijejo čez imperialiste, neoliberalce in kar je podobnih zunanjih in notranjih sovražnikov. Taktika ni izvirna. Uporablja jo tudi predsednik Venezuele, nekdanji voznik avtobusa, **Nicolás Maduro**, ki za katastrofo, ki jo je s svojimi revolucionarnimi tovariši povzročil državi bogati z nafto, obtožuje zunanje in notranje sovražnike. Kot se je to v socializmu počelo tudi pri nas. A dejansko smer vlade določajo večje tradicionalne stranke. Denimo, SD **Dejana Židana**, ki je v prejšnji vladi nakup Boxerjev, ki bi bili za resno modernizacijo vojske premalo, vodila tako nespretno, da že spet niso kupili nič in tudi **Karl Erjavec** (DeSUS) zdaj, kot kaže, ne bo nič kupil. SD ima vpliv na medije, ki tudi delujejo kot v Venezueli ali nekoč Jugoslaviji. To se je pokazalo, ko sem javnost zadnji teden razkril, da sta **Jožef Horvata** (NSi) in **Matej Tonin** (NSi) šefa odbora za zunanjo politiko **Matjaža Nemca** (SD) pobarala, kdaj bodo že dokončali odločanje o sporazumu o nakupu Boxerjev, ki ga je ustavil **Miha Kordiš** z na začetku citirano grožnjo, da ne bo Šarčeve vlade in ministrov, če mednarodni

sporazum o nakupu izglasujejo.

Mediji spet pozitivno zmrznjeni

Po formatu največji časopis v državi Delo je pobudo Horvata in Tonina povezal z lobiranjem nemškega podjetja, s katerim se je Katičeva dogovarjala, da bi nam izdelalo oklepnike. Krivi, da ne kupujemo, kar smo naročali, so tuji proizvajalci orožja. Jasno kot beli dan. Izsiljevanja Kordiša, o čemer Horvat in Tonin pišeta, v Delu zamolčijo. Sistematično. Ne smejo. So se pa začudili, kako lahko opozicija sprašuje, kaj bo s sporazumom, ki ga je predlagala še vlada Mira Cerarja, če pa je splošno znano, da je "zmrznjen". Kot je bilo nekoč medijem splošno znano, ko je bil v Pozitivni Sloveniji še **Marjan Šarec**, da je zmrznjen sam predsednik PS **Zoran Jankovič**. Dokler se ni odmrznil in je potem padla vlada **Alenke Bratušek**.

SD je, ko je vlada odločala, ali odreči podporo Maduri v Venezueli, zahtevala razpravo državnega zbora, češ da se morajo tam oblikovati politike. Kar je tudi preobrat pri vladajočih. Doslej smo poslušali, da jim iz vlade poslancev še obveščati ni treba o globalnem sporazumu o migrantih, ki so se mu naši vladarji takoj pridružili, čeprav v tej globalnosti ni ZDA, Izraela, Avstralije, Avstrije, Madžarske, Češke, Italije... Zdaj, ko se je pojavila priložnost, da bi razloge za migracije reševali na izvoru, pri revolucionarjih v Venezueli, ki so poddržavili dobičkonosno naftno industrijo in vodenje države tako uspešno zavozili, da ljudje še za jesti nimajo in množično migrirajo, pa zahtevajo razpravo državnega zbora in vlada nenadoma ni pristojna za nič.

Möderndorferjevo čaščenje SFRJ diktature

Vse to je nadgradil kulturnik **Vinko Möderndorfer**, ki so mu zaradi zlorabljanja javne funkcije za zasebne kulturniške biznise odstavili kulturnega ministra **Dejana Prašička** iz SD in nas je na državni proslavi razsvetlil, da v vladi Marjana Šarca bolj cenijo orožje kot kulturnike. Za Slovenijo, ki ni utemeljena na množičnih pobojih, revoluciji in sistematičnem kratenju človekovih pravic, kar je bila socialistična jugoslovanska diktatura, je ugotovil, da je nastala na puškah in dediščini trgovine z orožjem. Kakšna žalitev države in njenih ljudi. Povrhu je Balkan hudo slab prostor za te pravljice. Spomenik, ki nas opominja, kam vodijo, stoji v Srebrenici: tam so pokopane žrtve brutalnosti razpadanja prejšnjega režima. Šefu vlade Šarcu je očital celo državo militantne miselnosti. To je kulturnik izrekel v državi članici Nata, ki med vsemi za obrambo namenja daleč najmanj denarja in ki, kot ga je opozoril premier Marjan Šarec, celo osemkolesnikov ne kupuje, ker je vlada to ustavila "zaradi preverjanja vseh dejstev". Drugače povedano: ker v vladi sumijo, da je SD v prejšnjem mandatu z **Andrejo Katič** že spet povsem zavozila stvar. Vloge Levice premier ne omenja, ker je nekoliko nerodna. Da bo krivda podtaknjena tujim proizvajalcem, zahodnim imperialistom in neoliberalcem, bo že poskrbel tisk, ki propada kot Venezuela, ker je pameten le na enak način kot Möderndorfer.

Zavezništvo Nato bo v naslednjih dneh še velika zgodba. Parlament bo v torek na izredni seji hitro poskusil potrditi vstop Republike Severne Makedonije vanj. Zdi se, da bo uspelo. Zahtevo so podpisali poslanci LMŠ, SD, SMC, SAB, DeSUS, SDS in NSi. Zraven ni le poslancev Levice in SNS. To je dobro.

A velja biti previden. Ko je država nekoč potrjevala vstop Hrvaške v Nato, Levice še ni bilo, pa je bilo skrajno napeto, ker je nek zapornik iz Maribora skušal doseči referendum in povzročil takšne težave, da ga je šef vlade **Borut Pahor** šel prosit, naj neha. Ta zapornik je bil **Andrej Šiško**. Ni odnehal. Uspelo pa mu ni. Prejšnji teden je Šiško napovedal kandidaturo za evropskega poslanca. Kandidiral je zadnje leto že za predsednika republike, za poslanca in za župana Maribora. Doslej še nikjer ni bil uspešen. So ga pa v času nastajanja vlade Marjana Šarca pripravili, ker je po neuspešnem poskusu na volitvah menda pripravljaval državni udar s skupino mladcev, ki so se postrojili v nekih oddaljenih gozdovih. Šarec, ki na volitvah tudi ni bil najbolj uspešen, je prav takrat nekako le sestavil vlado s pomočjo potolčenih strank prejšnje vlade. Sam sicer močno dvomim, da mu je Šiško predstavljal kakšno grožnjo. A celo vrhovni sodniki, ki jih je vodil **Branko Masleša**, so, ne sicer soglasno, presodili drugače in zato zdaj v priporu ždi, da bi sodišče ugotovilo, česa bi lahko bil kriv. V teh dneh so ga menda celo že obtožili, da je pripravljaval tisti državni udar in napadal samo ustavno ureditev.

Ob borcu proti imperializmu Mihi Kordišu iz Levice, ki bi naše podjetnike z vilami nagnal v morje, velikem kulturniku Vinku Möderndorferju, ki v imenu kulture ponižuje demokratično slovensko državo, ker ni izgubila vojne z jugoslovansko socialistično diktaturo, utemeljeno na pobojih in sistematičnem kršenju temeljnih pravic ljudi, je vlogi slovenskega Madura še najbližji prav Šiško, ki ima podobne socialistične poglede, poskušal pa je celo že blokirati širjenje Nata. Pa še oborožena kultura mu je domača. Zato je za vsak slučaj v priporu, da se ne zgodil kak udar.

Venezuela sploh ni daleč.